

De verdwazing voorbij

Abattoir Fermé schakelt voor *Mythobarbital (val der titanen)* een paar versnellingen terug. Een nietsontziende celebratie van lamlendigheid is het gevolg.

Theater

Red Bull geeft geen vleugels meer. De koffie heeft zijn pep verloren. En de nicotine verzuimt zijn giftige roes te verspreiden. In *Mythobarbital* worden alle hedendaagse opiaten voor het volk overvloedig geconsumeerd. Maar de *uppers* blijken gemuteerd te zijn in *downers*. De versloffing manifesteert zich als een gulzig zwart gat dat genadeloos iedere extase opzuigt voor die zich goed en wel heeft voltrokken. Zo ziet het leven in mineur eruit, met als basso continuo een schrijnend gebrek aan verbeeldingskracht.

De personages op het podium zijn de post-postmoderne *Nike-feel* al lang voorbij. *Just done it*, dat stralen ze uit. Hun verstand is vastgeroest in de slaapstand, hun blik staat op oneindig. Het beeld van Kirsten Pieters die voorovergebogen de randen van haar slipje verder richting bilnaad hijst, vat de hoop treffend samen: we hebben dringend nood aan een trip richting het onbekende. Laten we in godsnaam verder fantaseren dan het broekje groot is. Laten we verder peilen dan de troebele sloot met koffie diep is. De bubbels in de Bull zijn vast niet de enige fysieke prikkels denkbaar die de belofte van bruisende ingewanden in zich dragen.

Na de opgefokte aaneenschakeling van opgeklopte flauwiteiten in *Hard-Boiled* spant Abattoir Fermé in *Mythobarbital* een meeslepende spanningsboog die beduidend meer ademruimte creëert om de sterke punten van het gezelschap uit te spelen. Wanneer de troosteloze huiskamer uit zijn voegen barst doordat de hallucinatie haar plaats opeist, krijgen de visuele krachttoeren vrij baan.

Daarin krijgt de *mytho-* van de titel zijn vormelijke weerslag. De salontafel ontpopt zich tot een schrijn op bed van bloemen. Jezus, Sneeuwvitje en Raponsje worden vrolijk aan elkaar geassocieerd tot een glorieuze wederopstanding van de koketterie. Het zijn die frivole kwinkslagen in combinatie met de bitterzoete melodramatiek van de soundscape die de onderhuidse ontredde ervaar extra in de verf zetten.

Want er ligt een gesmoorde schreeuw in *Mythobarbital* verscholen waarvan de echo doorklinkt tot in de onderbuik. Deze woonkamer als gepimpte variant op een denkbeeldig Tartarus is eigenlijk een treurig, onherbergzaam rijk. Er is geen zuivering. Geen verlossing. Geen verleiding. Enkel loze verlangens die het moeten doen met een placebo-bevrediging die op alle vlakken tekort schiet. Wanneer op het einde de regen neergutst en een bijl de vloer versplintert, lijkt de catharsis binnen handbereik. Lernous en de zijnen ontfutselen ons echter die laatste illusie met een ontluisterend slotakkoord. De Tantaluskwelling op het podium haakt zich met dit gebaar ook vast onder jouw huid.

"Mythobarbital (val der titanen)" van Abattoir Fermé. Gezien 23/1 in Mechelen. Nog te zien 30 en 31/1 en 1/2 kc nOna (Mechelen), 7-9/2 Kaaitheaterstudio's (Brussel), 13/2 cc Genk, 22/2 KC België (Hasselt), 27-29/2 en 1/3 Nieuwpoorttheater (Gent). Daarna verdere tournee. Info: 015-20 37 80. www.abattoirferme.be

Daniëlle de Regt